

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: M. T.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení

sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2018, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2018 **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2018 č. j. X (dále také jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 8. 11. 2017 č. j. R-8.11.2017-427/X (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím byla s účinností od 8. 12. 2017 snížena výše invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod I. stupně s tím, že invalidní důchod I. stupně činí 7 352 Kč měsíčně. Napadeným rozhodnutím bylo prvním výrokem potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, protože účastníku řízení náležel invalidní důchod pro invaliditu I. stupně naposledy ve výši 7 671 Kč měsíčně jen do 7. 3. 2018 a druhým výrokem byl s účinností od 16. 9. 2018 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně odňat.
2. V žalobě žalobce uvedl, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a namítl, že posudkový lékař nezhodnotil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Žalobce poukazuje na to, že nemůže dlouho sedět dlouho stát a předklonit se, trpí stálými bolestmi přes den a také v noci, bez léků proti bolesti nemůže fungovat. Žalobce svůj stav hodnotí jako postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tj. stav po operaci páteře se středně těžkým funkčním postižením s poruchou dynamiky se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení. Denní aktivity může vykonávat jen s obtížemi. Vzhledem k uvedenému zdravotnímu postižení nemůže využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a není schopen vykonávat pracovní činnost. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. a příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. Na podporu svých tvrzení žalobce soudu předložil dvě lékařské zprávy ambulance chirurgie páteře a ortopedie MUDr. D. B. ze dne 20. 11. 2017 a ze dne 10. 12. 2018. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované s tím, aby znovu rozhodla.
3. Žalovaná v písemném vyjádření shrnula dosavadní průběh správního řízení, poukázala na pro věc stěžejní zákonná ustanovení a uvedla, že posudek lékařky lékařské posudkové služby ČSSZ (dále také jen „*LPS ČSSZ*“) ze dne 9. 1. 2018 dle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypořádává se se všemi rozhodujícími skutečnostmi a lékařka LPS ČSSZ jednoznačně vymezila rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. S ohledem na námitky žalobce navrhla žalovaná důkaz posudkem posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Nad rámec žalovaná uvedla, že rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018, č. j. R-22.10.2018-427/X, přiznala žalobci od 28. 12. 2018 starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1955 Sb., o důchodovém pojištění a rozhodnutím ze dne 15. 1. 2019 změnila datum přiznání starobního důchodu na 1. 1. 2019. Závěrem žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že prvostupňovým rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 11. 2017 č. j. R-8.11.2017-427/X byl žalobci od 8. 12. 2017 snížen invalidní důchod pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod I. stupně s tím, že invalidní důchod I. stupně činí 7 352 Kč měsíčně. Z odůvodnění rozhodnutí plyne, že podle posudku

Okresní správa sociálního zabezpečení Karviná ze dne 2. 5. 2017 již žalobce není podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. invalidní pro invaliditu III. stupně a byl podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona uznán od 2. 5. 2017 invalidním pro invaliditu I. stupně, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 40 %. V posudku o invaliditě ze dne 2. 5. 2017 posuzující lékařka OSSZ Karviná MUDr. A. P. uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po stabilizaci páteře v období ledna 2016, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 %. Pokles pracovní schopnosti dle vymezení konkrétní položky v rozmezí 30-40 % byl stanoven v míře 40 % vzhledem ke klinickému nálezu. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 citované vyhlášky nemění. Od posledního jednání došlo k objektivnímu zlepšení zdravotního stavu. Den změny stupně invalidity stanovila lékařka datem 2. 5. 2017.

5. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku o invaliditě ze dne 9. 1. 2018, v němž lékařka LPS ČSSZ MUDr. M. R. učinila závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je stav po stabilizační operaci bederní páteře v jednom segmentu. Je přítomna porucha dynamiky bederní páteře s algickým syndromem, nejsou známky poškození kořenových nervů, nejsou projevy myelopatie. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k vlivu uvedeného postižení na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, posuzující lékařka zvýšila tuto hodnotu podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, čili na celkových 30 %. Dle posuzující lékařky zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Učinila závěr, že nejsou splněna kritéria pro hodnocení podle položky 1c. Od posouzení v dubnu 2016, kdy byl pacient posuzován krátce po operaci a jeho zdravotní stav nebyl stabilizovaný, došlo k přiměřené stabilizaci zdravotního stavu na lehce snížené funkční úrovni. K lékařským nálezům doloženým žalobcem v průběhu soudního řízení lékařka LPS ČSSZ konstatovala, že neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí. Dle závěru tohoto posudku žalobce pozbyl schopnost vykonávat celoživotní fyzicky náročnou profesi horníka-kombajnéra. Je schopen vykonávat práci pouze fyzicky lehkou, není schopen zvedat a přenášet těžká břemena, pracovat ve vynucených polohách a trvale v předklonu. Je schopen se k přiměřené práci rekvalifikovat. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav dle tohoto posudku neodpovídal žádnému stupni invalidity. Posuzující lékařka rovněž konstatovala, že posudek OSSZ Karviná nadhodnotil stupeň zdravotního postižení.
6. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 4. 2019 č. j. 2019/232-OS, který si zdejší soud vyžádal v tomto soudním řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 21. 9. 2018 nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Žalobce nebyl jednání posudkové komise přítomen, neboť se omluvil, když mu byla ze strany zaměstnavatele zrušena dovolená plánovaná na den jednání posudkové komise a současně posudková komise považovala prostudovanou podkladovou dokumentaci za dostatečnou k projednání v nepřítomnosti. Posudek obsahuje výčet podkladů, z nichž posudková komise vycházela, diagnostický souhrn, zjištění z lékařských nálezů a posudkové hodnocení. V posudkovém hodnocení se konstatuje, že u žalobce se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vleklý bolestivý páteřní syndrom po operaci bederní páteře v lednu 2016, přičemž obtíže trvaly od roku 2015. Operace byla úspěšná, nejsou přítomny známky postižení nervových struktur. Jedná se o lehké funkční postižení úseku páteře, které odpovídá kapitole XIII, odd. E, položce 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., kdy z rozmezí 10 až 20 % zvolila posudková komise horní hranici 20 % a tuto navýšila pro neschopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti o 10 % na celkových 30 %. Posudková komise rovněž uvedla, že postižení žalobci brání v nadměrné fyzické zátěži s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, je bez známek poškození nervu a některé denní aktivity jsou vykonávány s potížemi. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl schopen práce fyzicky nadměrně náročné, ve vynucených polohách, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v předklonu. Nebyl schopen pracovat jako horník, ale byl schopen vykonávat práci s využitím původní kvalifikace (traktorista, kombajnér), např. při obsluze strojních zařízení. Závěrem posudková komise konstatovala, že žalobce se pracovním zařadil od června 2017 a jeho invalidita III. stupně byla uznána pouze na přechodnou dobu k doléčení po operaci páteře.

7. Žalobce u soudního jednání konaného dne 17. 5. 2019 přednesl výhrady k výše uvedenému posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě. Poznamenal, že k jednání posudkové komise se nemohl dostavit z pracovních důvodů. Uvedl, že pracuje na Dole ČSM jako ostraha. Zdůraznil, že jeho zdravotní obtíže s páteří přetrvávají, nemůže delší dobu stát, ani delší dobu sedět, trpí bolestmi. Od bolesti musí užívat léky ráno a večer a bez nich by nemohl vůbec existovat. Má za to, že posudková komise MPSV ČR v Ostravě nezhodnotila jeho zdravotní stav správně a domnívá se, že míra poklesu pracovní schopnosti je u něho v rozsahu odpovídajícím I. až II. stupni invalidity. Dále obsáhle poukazoval na neuspokojivý postup posudkových lékařů při hodnocení míry poklesu jeho pracovní schopnosti. Žalovaná se z účasti při uvedeném jednání soudu omluvila a k předmětnému posudku se nevyjádřila. S ohledem na výhrady žalobce k posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 4. 2019 a za situace, kdy soud nepovažoval závěry posudkové komise za úplné a přesvědčivé, přistoupil k vyžádání srovnávacího posudku posudkovou komisí MPSV ČR v Brně.
8. Ze srovnávacího posudku posudkové komise MPSV ČR v Brně ze dne 4. 9. 2019 bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce I. stupni invalidity podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. U jednání posudkové komise MPSV ČR v Brně konaného dne 9. 8. 2019 byl žalobce přítomen a byl vyšetřen lékařkou odbornosti interní lékařství. Daným vyšetřením bylo zjištěno závažné postižení trupu i dolních končetin psoriatickými ložisky a dále, že žalobce mívá opakovaně těžké psoriatické kožní výsevy. Po doplnění dokumentace o nálezy ošetřující kožní lékařky MUDr. K., bylo posudkovou komisí konstatováno, že žalobce se léčí nepřetržitě, střídají se období generalizovaného výsevu lupenky se stavem částečně zlepšeným, kdy ale nedochází k vymizení psoriatických morf. Ty přetrvávají na horních a dolních

končetinách s maximem výsevu na předloktích a na bérkách a jsou zánětlivě infiltrované. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s rozhodujícím vlivem na míru poklesu pracovní schopnosti je dle srovnávacího posudku stav hodnotitelný jako středně těžké funkční postižení, kdy se jedná o stav s dlouhodobou aktivitou psoriatických morf, a to i přes prováděnou léčbu kožní lékařkou. Jedná se o postižení uvedené v kapitole XII, položce 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. s rozmezím poklesu pracovní schopnosti 20-35 %. Posudková komise MPSV ČR v Brně ve zvolené horní hranici 35 % zohlednila i další přidružené choroby, zejména algický vertebrogenní syndrom celopátevní, primární artrotické postižení kolenních kloubů oboustranně při obezitě a současně neschopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti horníka. Ve shodě s posudkovou komisí posudkové komise MPSV ČR v Ostravě bylo ve srovnávacím posudku konstatováno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl schopen práce fyzicky nadměrně náročné, ve vynucených polohách, se zvedáním a přenášením těžkých břemen, v předklonu. Nebyl schopen pracovat jako horník, ale byl schopen vykonávat práci s využitím původní kvalifikace (traktorista, kombajnér), např. při obsluze strojních zařízení. Dle posudkové komise MPSV ČR v Brně žalobce při starobním důchodu pracuje v přiměřeném zaměstnání jako ostraha. Posudkové komise MPSV ČR v Brně na rozdíl od předchozích posouzení přehodnotila zdravotní postižení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti z bolestivého syndromu celopátevního na choroby se zánětem a poruchou rohovatění kůže.

9. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Z důvodu námitek žalobce k závěrům posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12. 4. 2019, nepřítomnosti žalobce u jednání této posudkové komise a s tím související absenci vyšetření žalobce odborným lékařem a z důvodu, že soud v kontextu uvedeného nepovažoval závěry této posudkové komise za úplné a přesvědčivé, byl soudem vyžádán srovnávací posudek u posudkové komise MPSV ČR v Brně. Posudky posudkové komise MPSV ČR v Ostravě a v Brně se liší mimo jiné ve stanovení zdravotního postižení, které je považováno za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Krajský soud se při hodnocení důkazů přiklonil ke srovnávacímu posudku posudkové komise MPSV ČR v Brně, neboť jej považuje za objektivní, úplný a přesvědčivý ve vazbě na zjištění z jednotlivých lékařských nálezů, vyšetření žalobce přítomnou odbornou lékařkou a doplnění zdravotní dokumentace o lékařské nálezy ošetřující kožní lékařky. Posudková komise MPSV ČR v Brně podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru interní lékařství. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, na základě doplněné a aktuální zdravotní dokumentace žalobce. Správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní

důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, či rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012 – 24; dostupné na www.nssoud.cz), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena. Srovnávací posudek nevzbuzuje pochybnosti o jeho úplnosti, přesvědčivosti a správnosti, a proto soud z tohoto posudku vycházel.

10. Srovnávací posudek konstatuje, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jež má nejvýznamnější dopad na pokles jeho pracovní schopnosti, je zdravotní postižení uvedené v kapitole XII, položce 4b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s poklesem pracovní schopnosti 35 % a dospívá k závěru, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. a šlo o invaliditu I. stupně, přičemž změnu stupně invalidity stanovila posudková komise k datu 2. 5. 2017. Z posudku je zřejmé, že zdravotní stav žalobce byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace (na rozdíl od posudkové komise MPSV ČR v Ostravě) a s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím. Jak je výše uvedeno soud považuje srovnávací posudek Posudkové komise MPSV ČR v Brně za úplný a přesvědčivý a neměl důvod zpochybnit závěry posudkové komise. Závěry posudku se nejvíce zjevně nelogické či svévolné, naopak je soud hodnotí jako přesvědčivé a dostatečné pro přijatý závěr. Je třeba zdůraznit, že odborné posudkové závěry nepodléhají hodnocení soudu z hlediska jejich správnosti, neboť k tomu soudci nemají odborné lékařské znalosti. Nutno také dodat, že sama žalovaná při jednání konaném dne 24. 9. 2019 uvedla, že srovnávací posudek považuje za úplný a přesvědčivý a nemá k němu výhrady a s ohledem na jeho závěry navrhla ve shodě se žalobcem zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.
11. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %, nedosahuje však více než 49 %. Šlo tedy o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o důchodovém pojištění. Žalovaná tak vycházela při svém rozhodnutí z nesprávných posudkových závěrů, což mělo za následek i nesprávné stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce a v důsledku toho také nesprávné posouzení zákonných podmínek invalidity a jejího dalšího trvání podle zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná došla k nesprávnému závěru, že invalidní důchod pro invaliditu I. stupně se žalobci s účinností od 8. 3. 2018 odnímá. Krajský soud z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci napadené rozhodnutí ve shodě s návrhem žalobce a žalované podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrací žalované k dalšímu řízení. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.
12. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšný žalobce se náhrady nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie

Ostrava 24. 9. 2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně